

ವಿಪಶ್ಯನ VIPASSANA

ವಾರ್ತೆ VARTE

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಆಗಸ್ಟ್, 2016, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 2, ಸಂಚಿಕೆ 4, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 August 2016, Bengaluru, Vol. 2, No.1, Pages-4, KARKAN24585/10/12 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದ: ವಾರ್ತೆ ರೂ. 30, ಆಜೇವ : ರೂ. 500.

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Subscription :Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಅಸಾರೇ ಸಾರಮತಿನೋ, ಸಾರೇ ಚಾಸಾರದಸ್ಸಿನೋ:
ತೇ ಸಾರಂ ನಾಧಿಗಚ್ಚಂತಿ ಮಿಚ್ಚಾಸಂಕಪ್ಪನೋಚರಾ.

ಯಾರು ಅಸಾರವಾದುದನ್ನು ಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ, ಸಾರವಾದನ್ನು ಅಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ನಡತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾರವಾದದ್ದರ ಬಳಿ ಬರಲಾರಾ.

ಧಮ್ಮ ಪದ - 11 ಯಮಕವಗ್ಗ.

ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

(ಸಮಾಧಿಟ್ಟಿ)

ಆಚಾರ್ಯ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924–2013)

(ಗೋಯಂಕಾಚಾರ್ಯವರು ಮೈಯನ್ನಾರ್ಥಿನಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಂಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಒಂದು ಪತ್ರ . ರಂಗನ್‌ 5.6.1968. ಜನವರಿ 2015 ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಕರ್ ಮತ್ತು ಸೀತಾ, ರಾಧೆ ಮತ್ತು ವಿಮಲಾ,
ಧಮ್ಮದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ!

ಹೇಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅದರ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ನಾವು ಆಮಾಲಾಗ್ರಂಥಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಗಿದ್ದಾಯೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುವುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅತಿಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದಾಗಲೀ ಅರ್ಥವಾ ಕಡಿಮೆ ವಾಡಿ ಹೇಳುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಾವು ಅತಿಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ ದೃಷ್ಟಿ.

ಲುಂದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವರ, ಒಬ್ಬ ಭೂಮಟ್ಟದೇವ (ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೇವ) ಅರ್ಥವಾ ಒಬ್ಬ ಆಕಾಶಟ್ಟದೇವ (ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೇವ) ನ ಭಕ್ತ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೋಣ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮಾಜಿಸುವಾಗ ಅವನನ್ನು ಆಕಾಶದಪ್ಪ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ಕರೆಂರುತ್ತೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಧಮ್ಮದ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಷಣಣಗಳನ್ನೂ ನಾನು ವಾಡಬಹುದು. ಇದು ಎರಡು ಅನಾನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಾನೇ ಸ್ತತಃ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಭಾವನೆಯ ಜೀಡರ ಬಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಹೊಗಳುವ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತನೆಂದು ಬಹಳ ಜನಗಳು ಮಾಜಿಸುವ ಆ ಬಡವಾಯಿ ದೇವತೆಯ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾರಂತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಉನ್ನತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರುವ ವರ್ತೆನ್ನಿಬ್ಬ ಜೀವಿರುವನ್ನು ನೋಡಲು ಅಥವಾ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೋ, ಈ ಬಡಪಾಯಿ ದೇವರುಗಳು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸರ್ವಶಕ್ತರೆಂದು ಭಾವಿಸಲು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರೂ ಸಹ ತಪ್ಪ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತಪ್ಪಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದರೆ, ಅವನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರರಿಗೂ ಸಹ ಹಾನಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಬಕ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಬಕ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಪ್ಪಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸುತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ಅವನು ಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲಿ ಬದುಕಿದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಹುಟ್ಟಲುಂದು ಮತ್ತು ಅಮರನೆಂದು, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಗತ್ಕ್ರಕಣಿಂದು ಪರಿಗಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಬುಧನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಾಸ್ತಾಂಶವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಇಂತಹ ತಪ್ಪಿ ಭಾವನೆಗಳು ಜೀವನದ ಇತರೆ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳಿದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಹೊಗಳಿದೇ ಇದ್ದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕೀಳು ಎಂದು ಪರಿಗಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೀಳುರಿದೆ ಅಥವಾ ಕೊಲೆಪಾತಕಿಯೋ ಅವನು ಕೀಳುಜಾತಿಯವನು. ಇದನ್ನು ಸಷ್ಟುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬುಧನ ಹೇಳಿದ, “ತನ್ನ ಮಟ್ಟನಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅರ್ಥವಾ ಶೌದ್ಧ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ”.

ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನು (ವಸಲ) ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ವಸಲ ಸುತ್ತದಲ್ಲಿ ಬುಧನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಅಸೂಯಿ ಪಡುವನೋ, ಹೋಷಿಟ್ಟನೋ, ಹಗೆತನ ಹೊಂದಿರುವನೋ, ಕಪಟಿಯೋ, ನಿರಂಕುಶಿಯೋ, ಕೂರಿಯೋ ಅರ್ಥವಾ ಕೊಲೆಪಾತಕಿಯೋ ಅವನು ಕೀಳುಜಾತಿಯವನು. ಯಾರು ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದನೋ, ಯಾರು ಮೊಗಳಿನ ಹೊರಣದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿರುವನೋ, ಯಾರು ಸುಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುವನೋ, ಯಾರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಯೋ, ತನ್ನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿರುವನು, ವರ್ಂಗಾದ ತಂದೆ/ತಾಯಿಯರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರುವವನು, ಹೋಸಗಾರ, ಪಾಪಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದುವವನು, ಜೀರೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು

ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವವನು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವವನು, ಯಾರು ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕನೋ, ಯಾರು ಅಶಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಸುವನೋ, ಸೋಮಾರಿಯೋ, ಜಿಮ್ಮಾ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಚನೋ, ಕೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾಚಿಕೆ ಪಡದವನು ಅಥವಾ ಭಯಪಡದವನು, ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಧಮ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನು, ಮತ್ತು ಧಮ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಧಮ್ಮದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಧಮ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನಂತೆ ನಟಿಸುವವನು. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗಭರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಗಭರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಕೇಳು, ಅವರೀಯ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಟ್ಟನಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಥವಾ ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಶ್ರೀಯೆಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ:

ಯಾರು ಕಡುಬಯಕೆಯ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿ ಇಂದಿಯ ಬಂಯಕೆಗಳನ್ನು ತೈಸಿಸುತ್ತಾನೋ, ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಾಧೀನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೀರುವನೋ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಮತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವನೋ, ಯಾರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ, ಬಂಧನವಿಲ್ಲವೋ, ಪರಿಶುದ್ಧನೋ, ಯಾರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಿಸುವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ವಾಡುತ್ತಾರೋ, ಜೀವ ಹತ್ತೆ ವಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವಾತ್ತು ರೂಪಿಗೂ ಹಾನಿ ವಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುವವನು, ಇಂದಿಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ, ಕೆಟ್ಟಿ ದೈಹಿಕ, ನಾಚಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಶ್ರೀಯೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವವನು, ಸತ್ಯವಿಷ್ಣುನು, ತಾಳ್ಳಿ ಹೊಂದಿರುವವನು, ಏಕಾಂತ ಜೀವನವನ್ನು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಡುವವನು, ಮಿತತ್ವಯಿ ಆಗಿರುವವನು, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ತೈಸಿಸುವವನು, ಕೋಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದವನು, ತಾಳ್ಳಿಯಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ಕ್ಷಮಿಸುವವನು, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮತ್ತು ವಿವೇಕ, ಯಾವುದು ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯ ಎರಡನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು, ಜೀವಂತ ಮತ್ತು ಜೀವಲ್ಲಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಗಳ ಮೈತ್ರಿಯ(ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಕರುಣೆಯ) ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವನು, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿರುವವನು, ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ, ಅಹಂಕಾರ, ಜಂಬ ಮತ್ತು ದುಭಾವನೆ, ಕೋಪ, ಮತ್ತು ಅಜಾಹಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮಿತಭಾಷಿಯಾಗಿರುವವನು, ಮೃದುವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆನುಮಾನ ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಕಳಂಕಗಳು(ಅಷಾಂಗಳು) ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗಭರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿರಲ್ಲ, ನಿಜವಾದ ಅಭರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಸ್ವ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲ. ರಾಜಕಾರೆಗಳು ಸಮಾನತೆಯ ಫೋರ್ಮಾಟೆಗಳನ್ನು ಕಳುಗುತ್ತಾರಾದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಸಮಾನರನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮರುಪ ಅಥವಾ ಸೀಯನ್ನು ಮೇಲು ಅಥವಾ ಕೇಳು, ಮೇಲ್ಮೈ ಅಥವಾ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನದಂಡ ಯಾವುದು? ಯಾರು ಗುಣವಂತರೋ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವರೋ, ಮತ್ತು ಅನುಭವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರೋ ಅವರೇ ಉತ್ತಮರು, ಮತ್ತು ಯಾರು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಧಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗುಣವಂತರಾಗಬಲ್ಲರು. ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ವ್ಯಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಜಾಜನವನ್ನು ತಲುಪಬಲ್ಲರು. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಇದೇ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿಗೂ ಅದರ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದಿವೆ. ಮೇಲುಜಾತಿ ಅಥವಾ ಕೆಳಜಾತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ

ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲು ಅಥವಾ ಕೇಳು ಎಂದು ಪರಿಗೆಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮೇಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳು ಎಂದು ಪರಿಗೆಸುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಅದು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿಕ ಗುಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲು ಅಥವಾ ಕೇಳು ಎಂದು ಪರಿಗೆಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಇಂದಿಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಅಶಾಶ್ವ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ನಮ್ಮ ಕೆಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೋ, ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೋ, ನಮ್ಮ ಮೂಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿನನ್ನು ಸೆಯಿತ್ತೇವೋ, ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳಿಂದ ವಿನನ್ನು ನಾವು ಸ್ವರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೋ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿನನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇವೋ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಪು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವು ನಿರಂತರವಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದೂ ನಾವು, ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿ ಅಣವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ. ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರಂತರ, ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅಣಗಳೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿರಂತರ, ಶಾಶ್ವತ ವಾತ್ತೆ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪ್ಪ ಭಾವನೆ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಾಮ್ರ ಮತ್ತು ಹಿತ್ಯಾಳಯೆಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿದ ಅಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ತೈತ್ಯಿರೂಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾವು ವಿನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಅಪುಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದವು ಎಂದು ಕಾಣಿವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಒಂದು ಭೂಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದನ್ನು ನಾವು ನಿಜವಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಬಹುತೇಕ ತಾಮ್ರ ಮತ್ತು ಹಿತ್ಯಾಳಯೆಂದ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಆಭರಣಗಳು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಸರ ಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಇಂದಿಯಗಳಿಂದ ನಾವು ಆನುಭವಿಸಿವು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಶಾಶ್ವತ. ಅದು ಅತ್ಯಿಕರಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅಲಿಕರಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ- ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ನಾವು ಇಂದಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ಇರುವಂತಹವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ತಾನು ನಶ್ವರ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ; ಮುಪ್ಪು, ರೋಗರುಜಿನ ಮತ್ತು ಸಾವಿಗೆ ಅವನು ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಿವುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ? ಆದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಪರಿಗೆಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಂತೋಷವಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಲೇಪನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೊಳೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ನಂತರ ಇದರಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅಮರನಾದ ಮತ್ತು ಚಿರಂತನವಾದ ದೇವರ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗೆಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಸಾವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಪರಿಗೆಸುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ದೇಹ ನಿಸಿಹೊಡರೂ ಸಹ ಆತ್ಮವು ಅಮರವಾದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊಳೆಸಲು ಅಥವಾ ಆಯಿಧಗಳಿಂದ ಹಾನಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿತ್ತಾನೆ. ಅವರನಾಗೇಕೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸೆಯು ತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊಷಿಸಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಉಷ್ಣಪ್ರಸ್ಥೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಆಷ್ಟಿಕಾದ ವುರುಜಾಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವಾರ ಭಿರುಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಇಷ್ಣಪ್ರಸ್ಥೆಯಿದೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ. ಆಗ ತನ್ನ ತಲೆಯೆಂಬನ್ನು ವುರುಜಾಗಿನಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ನಟನೆ ವಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಉಷ್ಣಪ್ರಸ್ಥೆಯ ತರಹ ಜೀವನದ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ನಿಲ್ದಾಸಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಗುಣವನ್ನು ‘ಚಿರಂತನ ಬ್ರಹ್ಮ’ (ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮ) ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ನಮನ್ನೇ ನಾವು ವಂಚಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ.

ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವು ಇರುವಂತೆಯೇ ನೋಡುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ನಾವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಧ್ವನಿ ಸಾಧಕನು ಧ್ವನಿ ಅಭಿಸ್ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆ ವೈಕೀಯ ಇನ್ನೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೂ ಅಶಾಶ್ವತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ವಿಶ್ವ (ಧ್ವನಿ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಗಮನ) ಮತ್ತು ವಿಜಾರ (ಧ್ವನಿ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿದ ಏಕಾಗ್ರತೆ) ಗಳ ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಾಗ ಧ್ವನಿ ಸಾಧಕನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂಕೋಷ ಕಡೆಯೆಂದುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಇಂದ್ರಿಯಜ್ಞವಾದದ್ವಾರಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂಕೋಷ ಅದಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅಶಾಶ್ವತ ಸಂಕೋಷವನ್ನು ಪರಮಾನಂದ (ಸಂಕೋಷದ ಪರಕಾಣದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ, ಆಶಾನಂದ ಅಥವಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಮೂಲಿಕನ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದಂತೆ.

ಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಅಮರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದು ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಚಿರಂತನ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮನೋಬಾಂತಿಯಲ್ಲ; ಅದರೆ ಅದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಜಿಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ವೈಕೀಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ಥಳ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾರ್ಣಾಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ವೈಕೀಯ ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾರ್ಣಾಗೊಳಿಸಲು ವೈಕೀಯ ಸತ್ಯದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅವಾಸ್ತವಿಕ ಉರುಗೋಲುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಾವು ಸತ್ಯದ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧ್ವನಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅನುಭವಗಳು ಬಂದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ಯಾವುದು ನಿಜವಲ್ಲವೋ ಅದರ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಹಾಂಡಿರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ, ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವಂಧ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಸತ್ಯದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವೇ ಇದ್ದೇವೆ-ಸತ್ಯದೊಡಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಕೊನೆಗಾಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಿಗಳು ಮಂಬಾಗಿವೆ. ನಾವು ಹೊರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ತರಹ, ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಣಾಜರು ಆ ರೀತಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ನಾವು ಒಬ್ಬಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹೊರಿಯನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾನಿನ ಕೆಲಸ ವರಾಡದೇ ರೂಪಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಾಗುತ್ತಾನೆ? ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ದೇವತೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಯಿತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲನಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಯಾವಾಗಲೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಆಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ್ವೀ ನಾವು ಅಂತಹ ತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ,

ಅವು ಹಳೆಯ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ನಮ್ಮ ಮೂರಾರ್ಥಜರು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅವು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಇಂತಹ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಮೂರಲ ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬುದಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೈತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ, ಸತ್ಯಸಾರಾಯಣ ಗೋಯಂಕ.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಹೋಸ ವರ್ಷ 1995

(ಮಂದಿರವರೆದ ಭಾಗ)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವುದಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವೈಕೀಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿಪಶ್ಯನೆ ಅಭಿಸ್ವದಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೇ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಬಂದು ಫಂಟೆಯ ಕಾಲ ವಿಪಶ್ಯನೆ ಅಭಿಸ್ವ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ‘ಮೆತ್ತಾ-ಭಾವನಾ’ ಅಭಿಸ್ವ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕಾಯಿಲೆಯ ವೈಕೀಯ ಕಡೆ ಹರಿಸಿ, ‘ನೀವು ಸಂಕೋಷವಾಗಿರಿ, ನೀವು ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಿ’ ಎಂದು ಹಾರ್ಸಿ. ಈ ‘ಧಮ್ಮದ ತರಂಗಗಳು ಆ ವೈಕೀಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತವೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಆ ವೈಕೀಯೂ ಸಹ ವಿಪಶ್ಯನೆ ಧ್ವನಿ ಸಾಧಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಧಮ್ಮ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪಡೆದಾಗ, ಅವರು ಧಮ್ಮದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠಪಡ್ಡ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ನೋವು ಕಡೆ ಚೆಂರೂಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ದೈಹಿಕ ನೋವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಬಲಯುತಪಾದಾಗ, ದೈಹಿಕ ಉಪಶಮನದ ಸಾಧ್ಯತೆಗೂ ಸಹ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೈಹಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಿರುವ ಒಬ್ಬ ವೈಕೀಯೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಹ ರೋಗಿಯಾದರೆ, ಅವನ ರೋಗವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಲು ಬಹಳ ಧೀರ್ಘಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಕಾಯಿಲೆಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಗದಿದ್ದರೆ, ಜೀತರಿಕೆಯ ವೇಗವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಧ್ವನಿ ಅಭಿಸ್ವವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಲು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಯಾರೂ ಅತೀರೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ತಿನ್ನುವ ವೈಕೀ ಸರಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ತಿಂದರೆ, ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ತೂಕಡಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ, ನಾನು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದೂ ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡೂ ಅತೀರೇಕಗಳ ನಡುವಿನ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕು. ಧ್ವನಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಮೋಷಿಸಲು ಎಪ್ಪು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಾವು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಡ. ನಾವು ಹೊಳೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಲೇ ಬಾರದು. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಶಾಲಿ ಇಟಿರಬೇಕು; ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಡಿಸಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಿಡಿಸಿಸಲು ಎಪ್ಪು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಾವು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಡ. ನಾವು ಹೊಳೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಲೇ ಬಾರದು. ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಶಾಲಿ ಇಟಿರಬೇಕು; ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಡಿಸಿನಿಂದ ಸಾಂಪಬಾರದು, ನರಳಬಾರದು. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಆಗ ವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಖಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. “ಭೋಜನೇ ಜ ಮತ್ತನ್ನೂ” ಅಂದರೆ ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ವೈಕೀಯ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬುದ್ಧನು ಪಡೆ ಪಡೆ ಹೇಳಿದ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಧ್ವನಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾದವು ಜೊಮು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಕುಳಿತ ನಂತರ ಎದ್ದು ನಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಬಹಳ ಕಾಲ ಕುಳಿತದ್ದರಿಂದ ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ! ನಿಜವಾಗಿ, ಬಹಳ ನಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾರೂ ಅತೀರೇಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಬಂದು ಫಂಟೆಯ ಕಾಲದ ಅಧಿತ್ಥಾನ ಕೊರುಪಿಕೆಗಳು, ಅಂದರೆ ಸಂಪಾರ್ಣ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ

ಕುಳಿತು ನೀವು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು, ಕೇವಲ ಶಿಭಿರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಮನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, “ನನೇ ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜರುಸದೇ ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಕಾಲ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನೀವು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಅತಿರೇಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. ನೀವು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ. ಯಾವುದಕ್ಕೇ ಆದರೂ ಬಲವಂತದ ಶ್ರಮ ಇರಬಾರದು. ಶಿಭಿರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಕಾಲದ ಧೀರ್ಘ ಕೂರುವಿಕೆ ಕಡ್ಡಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಜೋಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಂತಿಸಬೇಡ.

ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ, ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಂಡಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲ!

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವು ವಾಸ್ತವಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಮೂರ್ಕ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಚಕ್ರವಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮೂರಾವೆ ಇದೆಯೇ?

ಗೋರ್ಯಂಕಾಚಿ: ವಿಂಡಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರಾವೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ‘ನೋಡು, ಇದು ಕ್ಷಣಿಂದ ಕ್ಷಣಿದ ಸಾಧು. ಮತ್ತು ಇದು ಮರು ಹಂಟು’ ಎಂದು ನೀವೇ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗಮನಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಸತ್ಯ ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಮನಃ ಮಟ್ಟಿವುದು. ಸತ್ಯ ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಉದಯವಾಗುವುದು. ಹಂಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಚಕ್ರವು ನಿರಂತರ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನಾವು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ಇನ್ನು ಹಂಟಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಸಾಧೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕೊನೆಯ ಹಂತವೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಸ್ಥಿತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹಂಟಿವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏನೂ ಸಾರ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ. ಏನೂ ಉದಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏನೂ ವೈಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಉದಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಶಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಕೆಯು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಎಳೆಯಿವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಖಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಿಲದ್ದ ಅಧವಾನಿಬ್ಬಾಣ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯಿವ ಹಂತವನ್ನು ವರ್ಣಿಸು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅನಾಪಾನ ಕಲೆಯಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಿರಿರುವ ವಿಪಶ್ಯನೆ ಕುಟುಂಬದ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಗೋರ್ಯಂಕಾಚಿ: ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅನಾಪಾನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅವರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೆತ್ತಾ (ಮೈತ್ರಿ) ಕೊಡಿ. ಅವರು ನಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮೆತ್ತಾ ಕೊಡಿ. ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಮೆತ್ತಾ

ವಂತಿಗೆ : ವಾಷಿಃಕ: ರೂ. 30, ಆಜೆವ: ರೂ. 500. ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಹೆಸರು : ‘ಕನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ’.
ಪಾವತಿಸುವ ಫ್ರೆಚ್: ಬೆಂಗಳೂರು. ಬ್ಯಾಂಕ್: ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಚೆಕ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಡಿ.

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಜಂಪ್ರಮತಿ ಕನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ಟೆ, ಬನಶಪ್ತಿಕರ್ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ಟೆ, ಬನಶಪ್ತಿಕರ್ -560070.

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋರ್ಯಂಕಾಚಿ

Printed by B.Pradeep Kumar, **Published by** Smt. R. Chandramathi on behalf of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and **Printed at:** Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and **Published at** Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust, #93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. **Editor:** GT. Govindappa,

ಅವರು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದರೆ, ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ, ತೂಗಿ ನಿದೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಮೆತ್ತಾ ಕೊಡಿ. ಮೈತ್ರಿಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕೊಡಲೇ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರು ಅನಾಪಾನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದಾದ ನಂತರ ಅವರು ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಾನು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ನನ್ನ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ನಡೆಯುವಾಗಲೂ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ?

ಗೋರ್ಯಂಕಾಚಿ: ನಡೆಯಾದುವಾಗ ತಾನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಏಕ ತೆಗೆಯೆಬೇಕು? ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ತಗ್ನಿಲೀ ನೀವು ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬಿದ್ದರೆ, ಜನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಬೇಡ. ನೀವು ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನೋಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ-ನನಗೂ ಸಹ ಅದು ಬೇಕು.

ದಾವಣಗೆಯಲ್ಲಿ 10 ದಿನದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರ : ಅಕ್ಷ್ಯೋಬರ್ 06 ರಿಂದ 2016 ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ: ಎಸ್. ಎಂ. ಪ್ರಭುದೇವಯ್ಯ -9844245111
ಆರ್. ಮುರುಳಿಧರ್ -9986962762

ಧ್ಯಾನ ಪಘುಲ್ಲಾ, ಬೆಂಗಳೂರು

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು: ಫೆಬ್ರವರಿ 3-14, 17-28; ಮಾರ್ಚ್ 2-13, 16-27 ಏಪ್ರಿಲ್ 13-24, ಮೇ 4-15; ಜೂನ್ 1-12, 15-26, 29-ಜುಲೈ 10, 13-24, ಆಗಸ್ಟ್ 5-14, 17-28. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 7-16, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 4-15, 18-29, ಮೂರು ದಿನದ ಶಿಬಿರ: ಡಿಸೆಂಬರ್ 24 ರಿಂದ 27, ಜನವರಿ, 28-31, ಏಪ್ರಿಲ್ 28ರಿಂದ ಮೇ 1, ಜುಲೈ 28-31, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1-4. ಸತಿಪಠ್ಯನ ಶಿಬಿರಗಳು: ಮಾರ್ಚ್ 30ರಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ 7, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21-29, ನವೆಂಬರ್ 13-21. ವಿಜಾಸ: ಧ್ಯಾನ ಪಘುಲ್ಲಾ, ಅಲಾರು, ದಾಸನಪುರ ಹೋಬಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹದ್ದಾರ್-4ರಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯ ಡ್ರೋ ಕಂಪನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇಳಿದು ಅದರ ಎದುರು ರಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಕಳಿ ಕ್ರಾಸ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ ಆಂಟೋರ್ಕ್‌ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ (ಕಂಪೆನ್‌ಗೆ) ಬಂಗ್ ನಿಲ್ಲಾಣಿದಿಂದ ನಗರ ಸಾರಿಗೆ ಬಂಗ್ ಸಂಖ್ಯೆ: 256, 258, 258ಎ. ದೂ.: 080-23712377, ಮೊಬೈಲ್: 7829912733, 8861644284, 9972588377, ಇ-ಮೆಲ್‌ಎಲ್: info@paphulla.dhamma.org; website: www.dhamma.org.

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು: ಫೆಬ್ರವರಿ 3-14, 17-28; ಮಾರ್ಚ್ 2-13, 16-27 ಏಪ್ರಿಲ್ 13-24, ಮೇ 4-15; ಜೂನ್ 1-12, 15-26, 29-ಜುಲೈ 10, 13-24, ಆಗಸ್ಟ್ 5-14, 17-28. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 7-16, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 4-15, 18-29, ಮೂರು ದಿನದ ಶಿಬಿರ: ಡಿಸೆಂಬರ್ 24 ರಿಂದ 27, ಜನವರಿ, 28-31, ಏಪ್ರಿಲ್ 28ರಿಂದ ಮೇ 1, ಜುಲೈ 28-31, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1-4. ಸತಿಪಠ್ಯನ ಶಿಬಿರಗಳು: ಮಾರ್ಚ್ 30ರಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ 7, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21-29, ನವೆಂಬರ್ 13-21. ವಿಜಾಸ:

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು: ಭಾಗವಿಸಿಸಲು ಅನಾಲ್ಟ್ರೋನ್ ನೋಂಡಿಸಿ ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : ಸಂತೋಷ ಧರ್ಮರಾಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮೊಬೈಲ್: 8762086089

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳು: ಭಾಗವಿಸಿಸಲು ಅನಾಲ್ಟ್ರೋನ್ ನೋಂಡಿಸಿ ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಬಳಾರಿ: ಎ.ಮುಕ್ತಾಜುರ್ ನಿಪ್ಪ, ಮೊ.ಸಂ. 9449511217.

ಬೆಂಗಳೂರು: ವೀರಭೂತಿಗೌಡ ವಿ.ಸರ್.ನಾಡಗೌಡ, ಮೊ.ಸಂ.9902657335.

ದಾವಣಗೆ: ಉದಯ ಶಿವಕುಮಾರ್, ಮೊ.ಸಂ. 9739314581(ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿ, ಅವರೆ ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ). ಜಿ.ಟಿ.ಗೋರ್ಯಂಕಾಚಿ

ಇಂದ:

ಕನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರೈಸ್

#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ಟೆ, ಬನಶಪ್ತಿಕರ್ -560070.

ಮುದ್ರಿತ ವಿಷಯ

ಗೆ,

ತೆರೆದ-ಅಂಚೆ